28/06/2019

“Ψυχήν υπερβαίνουσαν πάσαν την γην”

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Ο Απόστολος Παύλος, ο στρατηγός της Εκκλησίας όπως τον ονομάζει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος,
ο φτερωτός Απόστολος των Εθνών,
ο Απόστολος της Ελλάδας,
ο Απόστολος της Μακεδονίας,
ο οικουμενικός διδάσκαλος.

Για να μιλήσεις για τη μορφή του, και έστω αμυδρά να σχηματίσεις μια εικόνα, θα πρέπει να έχεις διαβάσει τη θαυμαστή μεταστροφή του, τις θεοφόρες επιστολές του αλλά και τους εγκωμιαστικούς λόγους του ιερού Χρυσοστόμου.

Για να τον πλησιάσεις, αδύνατον. Για να τον ζωγραφίσεις, πιο δύσκολο. Τουλάχιστον στο μικρό αυτό αφιέρωμα στη μνήμη του, στις αράδες που θα ακολουθήσουν και είναι δανεισμένες από τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, ας δούμε το ενδιαφέρον και τη φιλοστοργία του για τον άνθρωπο, το ενδιαφέρον του για τη σωτηρία του ανθρώπου και την είσοδό του στη Βασιλεία των Ουρανών.

«Είδες ψυχή που αξίζει περισσότερο απ' όλη τη γη; Προσδοκούσε να παρουσιάσει κάθε άνθρωπο τέλειο, και όσο εξαρτόταν απ' αυτόν, τους παρουσίασε όλους. Γιατί πραγματικά σαν να γέννησε αυτός ολόκληρη την οικουμένη, έτσι ανησυχούσε, έτσι έτρεχε, έτσι προσπαθούσε να οδηγήσει όλους στη βασιλεία των ουρανών, θεραπεύοντας, παρηγορώντας, δίνοντας υποσχέσεις, προσευχόμενος, ικετεύοντας, φοβερίζοντας τους δαίμονες, απομακρύνοντας εκείνους που διέφθειραν τους άλλους, με την παρουσία του, με επιστολές, με λόγους, με πράξεις, με τους μαθητές, ανορθώνοντας με το παράδειγμα του εκείνους που κλονίζονταν στην πίστη τους, στηρίζοντας εκείνους που ήταν σταθεροί, σηκώνοντας εκείνους που είχαν πέσει, θεραπεύοντας εκείνους που είχαν συντριβεί, παρακινώντας τους αδιάφορους, βγάζοντας φοβερές κραυγές προς τους εχθρούς, ρίχνοντας φοβερό βλέμμα πάνω στους αντιπάλους. Σαν να ήταν κάποιος στρατηγός ή άριστος ιατρός, ο ίδιος ήταν σκευοφόρος, ο ίδιος υπασπιστής, ο ίδιος παραστάτης, ο ίδιος γινόταν τα πάντα στο στρατόπεδο. Και όχι μόνο στα πνευματικά, αλλά και στα υλικά έδειχνε μεγάλη φροντίδα, μεγάλη προσπάθεια.
Άκουσε λοιπόν τον Παύλο, πως λέγει για μία γυναίκα όταν γράφει επιστολή προς ολόκληρη πόλη : "Σας συνιστώ ωστόσο τη Φοίβη, την αδελφή μας, η οποία είναι διακόνισσα της Εκκλησίας των Κεγχρεών, για να δεχθείτε, όπως ο Κύριος επιβάλλει, καθώς αξίζει στους Χριστιανούς, και να την συμπαρασταθείτε σ' ό,τι σας χρειασθεί" (Ρωμ. 16, 1-2). Άκουσε αυτόν και πάλι : "Γνωρίζετε το σπίτι του Στεφανά· ώστε και εσείς να υποτάσσεστε σε τέτοιους Χριστιανούς" (Α΄ Κορ. 16, 15-16) και πάλι "Αναγνωρίζετε αυτούς" (Α΄ Κορ. 16, 18). Γιατί και αυτό είναι γνώρισμα της φιλοστοργίας των αγίων, το να βοηθούν δηλαδή και σε τέτοιες περιστάσεις. Έτσι και ο Ελισσαίος τη γυναίκα που τον φιλοξένησε, δεν την

βοηθούσε μόνο στα πνευματικά, αλλά και στα υλικά φρόντιζε να τη βοηθήσει· γι' αυτό και έλεγε : "Έχεις να πεις τίποτε στο βασιλιά ή τον άρχοντα;" (Δ΄ Βασ. 4,13). »**1**

---

1. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις τον Άγιον Παύλον, Ομιλία Γ', ΕΠΕ 36,439-441